

"סוד החשמל"

דף מתוך סדרת הספרים

לחבר בין תורת הנגלה לתורת הנסתר

גליון פרשת אחרי מות - קדושים תשע"ג תהא שנת גאלת עולמים.

[מותר לצלם לזיכוי הרבים].

מאמר 'העולם השמיני שמעל הטבע'.

פרק ג'.

עולם השמיני ים החכמה

פסוקות הקרובים נביא מצ"ה פרקים אמאמר יוצאם השמיני מעל הטבע עם הוספות חדשות בנוסח לאחרונה.

מצינו שהבינה המסמלת את השמיני נמשלת למים עמקים, כמו שכתוב (משלי כ, ה) "מים עמקים עצה בלב איש ואיש תבונה ידלנה", ומים עמקים מרמזים על ים. וכן מובא בזמור 'אל מסתתר', רחובות הנחר נחלי אמונה. מים עמוקים ידלם איש תבונה. תוצאותיה חמשים שערי בינה. אמונים נוצר ה'. וכן מצינו בזהר (נח סב.) שהמים העליונים שנקראים ים החכמה העליונה הם בבחינת בינה. וכן מצינו בזהר (תיקונים מז.) שים החכמה למעלה הוא שער החמשים כמנין ים, ובארנו ששער החמשים הוא השמיני שבא לאחר המ"ט שהם שבע כפול שבע. וכן מובא ב'שער הפונות' להאריז"ל (קבלת שבת ח"ב ע' ג) שיש ת"י נימין כמנין שמיני שנמשכים מים החכמה העליונה. וכן מובא בזהר (תיקונים מ:) שהשפעת הים נקראת "ורחבה מני ים", לרמז על השפעת יסוד דאמא שהוא רחב רחובות הנחר.

מצינו בזהר (תיקונים עב:) "גן נעול אחתי כלה גל נעול מעין חתום", "גן" הוא תורה שבכתב שהוא גן סדרי התורה, "גל" היא תורה שבעל פה. רואים שהגן והגל הם התורה והחכמה שבאות מלמעלה. וכן מצינו בזהר חדש (תיקונים קכד:) שספירת הבינה שהיא בבחינת ים משפיעה השפעתה בבחינת גלים. וכן הדינים שבאים ממנה הם בבחינת גלים. לכן שוברים את הגלים ועוצרים אותם כדי לעצור את הדינים. דגלי הים הגשמי שמחברים ים ליבשה מרמזים על השפעת הים, ומסמלים את השפעת הים הרוחני שמשפיע דרך בחינת גלים. וכן כתוב (תהילים קד, כה) "זה הים גדול ורחב ידים". ורואים שלים יש בחינת ידים המסמלים את מדת התפארת שנמשכת מבחינת ים.

וכן בתפלת "נשמת" נאמר אלו פינו מלא שירה פים ולשונונו רנה פהמון גליו. רואים שפה ולשון נמשלו לים וגליו, וכמו שהלשון משפיעה את השפעת הפה, כך הגלים משפיעים את השפעת הים. וכן מצינו בגמרא (ב"ב עג.) שיש בחינת חוט בין הים ליבשה, שהמים אינם יכולים להתפשט מעבר לחוט הזה. ורואים שיש בחינת חוט שמחבר ים ויבשה. ולפי זה מבאר המשך התפלה ושפתותינו שבח כמרחבי רקיע. דאם פנימיות הפה היא בינה, והלשון מסמלת את השפעת הבינה, השפעתים שעומדות בחוץ לקבל את ההשפעה הן בחינת רקיע המסמל את ספירת התפארת,

מובא ב'שער הפסוקים' להאריז"ל (וירא ע' נא) שכשם שיש זיוג בין זכר ונקבה, יש זיוג מיניה וביה בתוך הזכר ובתוך הנקבה, להוליד את המיין דכורין אצל הזכר, ולהוליד את המיין נוקבין אצל הנקבה. וזווג זה הוא משל לזווג אבא ואמא בסוד מ'ח החכמה שמתפשט עד החיך, שמתדוג עם מ'ח הבינה שמתפשט עד הגרון, והלשון היא בחינת היסוד של אבא ושל אמא שמתדוגם. ולפי זה נראה לבאר את סוד הגלים, דפה מסמל את ים החכמה ששם יש זיוג תמידי של אבא ואמא בלי הפסק, וההשפעה יוצאת מהיסוד דאמא שהוא בחינת לשון, וכיון שגלי הים הם בחינת הלשון, הרי הם בחינת היסוד דאמא, שמשפיע את שפע הים. ונראה דגלי הים הנמצאים בלב ים מסמלים את היסוד שמתדוג את החכמה ובינה. והגלים המתחברים ליבשה מסמלים את ההשפעה שיוצאת מהיסוד דאמא, בבחינת לדה וחלב לעולמות שתחתיה. והוסיף הרה"ג ר' אברהם אגשי שליט"א שגל הוא מלשון **עגול**, ויש לו צורת עגול. וכן הספירה 8 מרפבת משני עגולים בצורת גלים. וכן ג"ל בגימטריא 33. ואם נחבר את שתי הספרות 3 שמהן מרכב המספר 33 נקבל שוב את הספירה 8.

מובא בספר 'ראשית חכמה' (שער האהבה פ"י) ועל זה תקנו לנו אנשי כנסת הגדולה 'ואלו פיננו מלא שירה פים ולשוננו רנה כהמון גליו'. ופרוש הוא שהים העליון הוא משורר שירה, כענין "אלהים אל דמי לך", שלעולם מעוררת שירה ליחוד אבא ואמא, וגליו הם רוחות הכסא שבו מעוררים רנה גם כן. ובזה יובן מה שפרש בזהר בפסוק "בשוא גליו אתה תשבחם". תשבחם ממש, שבחה הוא לון. רואים שגלי הים מסמלים את השירה של יחוד אבא ואמא.

מובא בלק"ת להאריז"ל (תהילים ע' דשם) "בשוא גליו אתה תשבחם", דע כי כל מציאות גלים אלו הם כלם בסוד השערות, וכן כל השערות האלו הם סוד מבויעים ונהרות המושכין מים מן הים, מן החכמה סתימאה עלאה, ואלו השערות נעשים גלים. רואים שהשפעת הגלים היא בבחינת שערות ונהרות שמשפיעים את החכמה מים החכמה העליונה. וכן גל"ם הם אותיות גימ"ל המסמלת השפעה בבחינת גומל דלים. וכן הכתוב (איוב כו, י) "אם על שדי יתענג" ס"ת גל"ם דבארנו במאמר 'חשמל צינית' ששם שדי מסמל את היסוד, וממילא התענוג משם שדי הוא דרך בחינת גלים. וכן גלים בגימטריא אבי"ע, דהשתלשלות העולמות, אבי"ע, נעשית דרך הגלים. וכן יובל בגימטריא גל י-ה דיובל הוא השמיני בבחינת אותיות זה שמשם נמשכים הגלים. וכן הכתוב (ירמי' נא, מב) "הים בהמון גליו" בגימטריא ארבה או יצחק המסמלים את עולם השמיני, דהגלים הם חוטים הנמשכים מהשמיני.

מצינו במדרש (בתי מדרשות ח"ב) לשון ופה נמשלו בים ובגליו, כשם שהים מלא מרגליות כך הפה מלא מרגליות, וכשם שהים נובע מים כך הפה נובע מים, כשם שהים גל שבו מתגבר ועולה, כך הפה לשון שבו מתגבר ועולה, כשם שגל הים מצפצף, כך לשון הפה מצפצף, כשם שגל הים מטביע הספינה במים, כך לשון הרע מרשיע ומטביע את האדם, כשם שהים מרגיש, כך לשונו של אדם מרגיש, כשם שהים פולט, כך הפה פולט מים, כשם שגל הים יש לו שפה מזה ושפה מזה, כך לשון הרע יש לו שפה מזה ושפה מזה, כשם שהים מבאיש ומסריח, כך הלשון מבאיש ומסריח, כשם שגל הים זמנים זקוף וזמנים מוטל, כך לשונו של אדם, כשם שגל הים הכל מתיראין ממנו כך לשונו של אדם מתיראין ממנו. נראה דכשם שהפה והלשון מגלים את פנימיות האדם על ידי הדבור, כך בעולם, הים וגליו, מגלים את פנימיות החכמה העליונה. וכן בארנו במאמר 'חשמל מילה' שהלשון היא בחינת היסוד בפה, לכן היא בחינת גל. וכן הפה הוא בבחינת ים, דפה הוא בבחינת מלכות, המסמלת את השמיני שהוא בבחינת ים.

מובא ב'פרי עץ חיים' להאריז"ל (הקדישים ע' קלב) שהאותיות הבאות אחרי שם אה"ה המסמל את השמיני הן **בוכ"ו**, דשם בוכ"ו מרמז על השפעת שם אה"ה. נראה דלכן **בוכ"ו** בגימטריא גל לרמז שהשמיני שהוא בחינת ים משפיע דרך בחינת גל.

נראה דלכן מצינו בחז"ל לשון **נתגלגלו רחמיו של הקדוש ברוך הוא**, (ע' באסתר"ר ט, ד, ובתדב"א פ"ד ופ"ה) דהשפעת הרחמים של הקדוש ברוך הוא משפעת דרך החוט שהוא בבחינת גל. לכן זה בחינת **נתגלגלו**. וכן **צמר שמסמל** את חוטי הקדשה בגימטריא **שלש מאות ושלושים** כמנין ג"ל.

מצינו בזה"ר (ויחי רמט:) **עולם הבא נקרא גלים, מפני שהכל קים בו ונכלל בו תלי תלים ויוצא ממנו, וכל אלו גלים ומענינות יוצאים מהעולם הבא, וכנסת ישראל היא בת גלים**. רואים שהשפע שיוצא מהשמיני שנקרא עולם הבא הוא בבחינת גלים ונהרות. וכן רואים שהגלים הם בבחינת **תלי תלים**. ובארנו במאמר 'חשמל תורה' שתלי תלים מסמלים את חוטי החשמל שהם בבחינת תלתלים. וכן מובא בספר 'נפלאות מתורתך' (ערך גלים) שהכתוב (תהלים מב, ב) **"כאיל תערג על אפיקי מים כן נפשי תערג אליך אלהים"** ס"ת **גלי"ם**. ומבאר לדברינו דדוד המלך השתוקק לקבל שפע דרך הגלים שמשפיעים את שפע הקדשה. וכן מובא שם שהכתוב (איוב כו, ט) **"מאחז פני כסה פרשו עליו עננו: חק חג על פני מים"** ס"ת **גלי"ם**. ומבאר לדברינו דכתוב זה מדבר על פסא הכבוד ומרמז שהשפעת הפרנסה מכסא הכבוד דרך היסוד הנקרא **חק**, נעשית דרך בחינת הגלים הנכללים ביסוד.

כתוב (תהלים טו, ח) **"שויתי הוי"ה לנגדי תמיד כי מימיני בל אמוט לכן שמח לבי ויגל כבודי"**. נראה דיש פאן רמז שאם אדם נמצא במצב של **"שויתי הוי"ה לנגדי תמיד"** זוכה לבחינת גל **"ויגל כבודי"**.

כתוב (תהלים קיט, יח) **"גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך"** נראה דהפתוב מרמז שבחינת **"גל"** מגלה את סודות התורה, ועל דה **"ואביטה נפלאות מתורתך"**, כפי שבארנו במאמר 'חשמל דם' שהיסוד מגלה את סודות התורה לחכמים. וכן **"גל עיני"** מרמז על השפעת החשמל שהיא בבחינת עין. וכן הפתוב **"ואביטה נפלאות"** בגימטריא **שש מאות**, דמספר שש מגלה את הנפלאות. וכן יש **"גל אותיות כולל אותיות מנצפ"ך והאותיות הנכפלות כגון ב"ת וכ"ף, דבארנו במאמר 'חשמל אות' שהאותיות הן חוטים**.

וכן יעקב ירד למצרים במספר פעמים גל, כמו שכתוב (בראשית מו, כו) "כל הנפש הבאה ליעקב מצרימה יצאי ירכו מלבד נשי בני יעקב כל נפש ששים ושש". ומצינו בזה"ר (תיקונים ק) שזה היה כדי להתקשר עם היסוד, וכן **שמ"ש** המסמלת את היסוד מרמזת במלים **"ששים ושש"** בדלוג ג' אותיות.

מצינו בזה"ר (השמטות רנג) **"כל הנפש הבאה ליעקב מצרימה ששים ושש" הם ששים מסכתות מששה סדרי משנה**. רואים שהזהר מקשר את **הששים ושש** של יעקב עם הששים מסכתות, שמתאחדים בעמוד האמצע של יעקב שהוא עמוד התורה השיך למספר שש, וכן מצינו בזה"ר (תיקונים ה) **ששה סדרי משנה בדרך סוד הם מעמוד האמצע**, נראה ד**ששה סדרי משנה** מרמזים על עמוד האמצע השיך למספר **שש**, שנמשך מה**משנה** אותיות **שמנה**, כפי שבארנו במאמרי חנכה שהמשנה שיכת למספר שמונה, ועמוד האמצע השיך למספר שש מלמד ומשפיע את שפע המשניות. וב'רוקח' (סוף התורה) מובא שיש **ס"ג** מסכתות, ושם הוי"ה במלוי ס"ג מסמל את עולם הבינה השמיני. וכן מצינו במדרש (במדב"ר יג, טו) שהגימטריא של ראשי סדרי משנה, היינו **מ'** של מאימתי, **י'** של יציאות השבת, **ח'** של חמש עשרה נשים, **א'** של ארבעה אבות, **כ'** של כל הזבחים, **א'** של אבות הטמאות, יחד **שמונים**. וכן מובא שם

שהמשנה מתחילה ומסתימת באות מ', יחד 80. וכן בכל הששה סדרי משנה יש פרקים כמנזן מפת"ח, ובארנו במאמר 'חשמל שופר' שמפתח מסמל את היסוד.

וכן רבי יהודה הנשיא שכתב את המשניות נקרא בשם **רבי**, המסמל את היסוד, כדבארנו במאמר 'חשמל עוף'. וכן **נשיא** מסמל את היסוד, כדבארנו במאמר 'חשמל מטה'. וכן מובא בספר 'תורת לוי יצחק' (הערות למסכת כלים ע' שז) שרבי הוא בחינת תפארת. ומרמז במשנה (אבות ב, א) **רבי אומר איזו היא דרך ישרה שיבור לו האדם כל שהיא תפארת לעושיה ותפארת לו מן האדם**. וכן נראה דרך ישרה מרמזת על אורות הישר שמאירים דרך עמוד האמצע שבכל העולמות. וכן מובא בספר 'אמונת עתיד' (תשוב' ע' עו) שרבי יהודה הנשיא ר"ת ניצוץ של יעקב אבינו, שמסמל את מדת התפארת, ומרמז במדרש (ב"ר צו, ה) **"ויחי יעקב בארץ מצרים י"ז שנה וחייה יהודה בציפורי י"ז שנים"**. וכן מובא בספר 'מחמדי שמים' שמצרים בגימטריא צפורי. ויעקב אבינו בגימטריא רבי יהודה. וכן מצינו בגמרא (ברכות נז:) שאנטונינוס ורבי הם בבחינת יעקב ועשו. וכן מובא בספר 'שבילי פנחס' שרבי התחיל את המשניות במצות קריאת שמע, דמזנה זו שתקן יעקב אבינו בשעת פטירתו, היתה בשרש נשמתו של רבי. וכן מצינו בגמרא (מגילה ה:) שרבי היה גר בטבריה. ומצינו בגמרא (מגילה ו) **ולמה נקרא שמה "טבריא", שיושבת בטבריה של ארץ ישראל**. רואים שהעיר טבריה נקראת טבריה מלשון טבור, המסמל את החבור של הולד לאמא, שהיא בחינת בינה.

וכן מצינו קשר מיחד של רבי עם ידים, כמובא בגמרא (כתובות קד) **בשעת פטירתו של רבי, זקף עשר אצבעותיו כלפי מעלה, אמר, רבונו של עולם, גלוי וידוע לפניך שיגעתי בעשר אצבעותי בתורה, ולא נהניתי אפלו באצבע קטנה**. וכן מצינו בירושלמי (ביצה כ:) **רבי יוחנן ורבי שמעון בן לקיש תריהון אמרין אנו לא זכינן לאורייתא אלא בגין דחמינן אצבעתיה דרבי מן גולגיקין דידיה**. היינו שזכו לתורה בזכות שראו את האצבע של רבי הקדוש יוצאת מהבגד. דרבי הוא בחינת תפארת, והתפארת משפיעה דרך שתי ידים, ולכן רבי כתב באצבעותיו את התורה שבעל פה.

כתוב (ש"א יא, יד) **"ויאמר שמואל אל העם לכו ונלכה הגלגל ונחדש שם המלוכה"**. בארנו במאמר 'חשמל דם', ששואל היה בבחינת עטרה שביסוד. נראה דמלכות שאול הוקמה בגלגל, מלשון גל, לרמז שהשפעת הגלים תהיה עכשו דרך החוט של שאול. וכן מובא שם (ח) **"ויפקדם בבזק ויהיו בני ישראל שלש מאות אלה ואיש יהודה שלשים אלה"**. רואים שהיו שם במספר גל שלש מאות ושלושים אלה.

הבאנו במאמר 'גלי הים' מדרש שהלוחות נקראים **גלילי זהב** מלשון גל, ובארנו במאמר 'חשמל אות' שהלוחות היו בבחינת חוט. וכן מצינו בזהר (ויחי רמט:) שכנסת ישראל נקראת **בת גלים**. ובארנו במאמר שם שהמלכות היא בחינת בת שמקבלת מהיסוד. ורואים שהיסוד הוא בחינת גלים. וכן הכתוב (ישעי' י, ל) **"קולך בת גלים"** בגימטריא **תמר** המסמל את היסוד דקדשה.

נראה דלכן השתלשל בגשמיות שיש גלי קול גשמיים באויר הגשמי, דכשם שבחוסים הרוחניים יש בחינת גל, ובחינת קול, כדבארנו במאמר 'חוטי החשמל', והחוסים קשורים לאויר כדבארנו במאמר 'חשמל עוף', כך השתלשל בגשמיות שיש גלי קול באויר הגשמי. וכן נביא מהלק"ת להאריז"ל (תהילים ע' משד) שהשירה בעולמות העליונים נעשית על ידי גלים שמתחברים לחוטי הכנור ולשערות שלמעלה. וכן בגלי הים מצינו שירה כמו שכתוב (תהילים פט, י) **"בשוא גליו אתה תשבחם"**, וכן בתפלת "נשמת" נאמר **ולשונו רנה כהמון גליו**. וכן גלים בגימטריא **"הללוהו"**.

כתוב (תהילים צג, א ואילך) "הוי"ה מלך גאות לבש וגו' נכון כסאך מאז מעולם אתה: נשאו נהרות ה' נשאו נהרות קולם ישאו נהרות דכים: מקלות מים רבים אדירים משברי ים אדיר במרום ה': עדתיך נאמנו מאד וגו'". וב'מצודת ציון' שם "משברי ים", הם גלי הים. נראה דהכתוב מרמז על השפעת החכמה דרך החשמל בבחינת גלים וקולות, וכן מצינו במדרש (שמ"ר כג, א) שמקשר התבה מאז בכתוב זה לאז ישיר, ושם הוא מרמז על השמיני כפי שהבאנו לעיל מהזהר (תיקונים כח:). וכן מובא ב'פרי עץ חיים' להאריז"ל (שבת ע' תד) סוד קולות אלו נמשכין מסוד השערות, וכן מובא ב'שער הפנונות' להאריז"ל (קבלת שבת ח"ב ע' נא) ש"אדירים משברי ים" הוא מלשון אדרת שער. וכן הכתוב "הוי"ה מלך גאות לבש" ר"ת גל"ם. וכן "מאז" בגימטריא יובל המסמל את השמיני.

וכן הכתוב "נכון כסאך מאז" מרמז שהחיות וכסא הכבוד נמשכים מבחינת אז המסמל את השמיני. וכן כסא בגימטריא גלים, דהגלים נמשכים מכסא הכבוד, וכפי שמצינו בגמרא (סוטה יז.) שהים דומה לכסא הכבוד. וכן כסא הכבוד הוא עולם הבריאה שמסמל את העולם השמיני, בבחינת אות ה' ראשונה של שם הוי"ה. וכן שמעתי בשם האדמו"ר ממשקולץ שליט"א על הגמרא (שבת פח:) אמר לו, אחוז בכסא פבודי, והחזר להם תשובה. שנאמר, "מאחז פני כסא פרשו עליו עננו". שיש כאן רמז שמי שמחזיק בכסא הכבוד מחזיק בעולם התשובה שהוא העולם השמיני.

וממשיך הכתוב שהשפעות כסא הכבוד הן נהרות חוטי ה', שבהם יש חוטים שהם בבחינת קלות מים רבים, וכן חוטים שהם בבחינת גלים, "משברי ים". וחוטים אלו משפיעים את חכמת התורה "עדתיך נאמנו מאד". דהשפעת חכמת התורה דרך היסוד נקראת בשם עדות, כדבארנו במאמר 'חשמל דם' שעדות מגלה את הנסתר לבית דין, והיא מסמלת את היסוד שמגלה את הנסתר. וכן גל הוא מלשון גלוי, והכתוב מרמז שגלוי סודות התורה דרך היסוד לחכמים, נעשה דרך בחינת עדות וגלים המסמלים את חוטי התורה. וכשם שהגלים יוצאים מן הים ואחר כך חוזרים לים, כך האדם שזוכה לגלי החכמה שלמעלה, צריך ללמד ולשלח תורתו חזרה לים שלמעלה, דלאחר האתערותא דלעילא צריך אתערותא דלתתא להעלות את התורה חזרה למעלה. כפי שמצינו בזהר (תיקונים סא:).

וכן נראה דהלשון עדתיך נאמנו היא מלשון אמונה. כפי שנבאר שהעולם השמיני שרש החוטים הוא בבחינת אמונה. והשפעת התורה שבאה דרך החשמל שרשה מהאמונה. וכן כתוב (תהילים יט) "עדות ה' נאמנה", וגם כאן נבאר שעדות ה' שרשה מהאמונה נאמנה. וכן מובא ב'שער הפנונות' להאריז"ל (קבלת שבת ח"ב ע' נא) שהכתוב "אדירים משברי ים ר"ת אמי", והכתוב "אדיר במרום הוי"ה" ר"ת אבי לרמז על עולם השמן והשמיני שנקראים אבא ואמא עלאין. ששם שרש הגלים והחוטים. וכן מובא בספר 'מחמדי ארץ' ש"משברי" אותיות מרשב", ונבאר שרשב"י משפיע את השפעת פנימיות התורה דרך גלי הים שבאים מאמא עלאה.

מצינו בזהר חדש (בראשית טז:) שהמים המסמלים את מדת החסד מגביהים את עצמם ורוצים להתפשט בעולם, ועל זה נאמר "מקלות מים רבים". ומדת הגבורה הנקראת אדיר היא שוברת את החסד מהתפשטות, ועל זה נאמר "אדירים משברי ים" ומבאר לדברינו דמדת הגבורה שוברת את החסד ומצמצמת אותו לחוטים וגלים דקים, ועל זה נאמר "אדירים משברי ים". וכן מצינו בזהר חדש (בראשית ה.), שאדיר הוא שם של מדת הגבורה, ושרש החוטים הוא מהעולם השמיני שהוא בבחינת גבורה כדלעיל. וכן אדיר בגימטריא גבורה.

מצינו בזהר (תיקונים מז.) "אדירים משברי ים", אלו טעמי התורה שנאמר בהם "כל משבריך וגליך עלי עברו", ואלו הם זרק"א מק"ף שופ"ר הול"ך סגולת"א זרק"א קו דיוקן האות ו' הראש שלו י,

שְׁלֹשָׁה גִּלְגָּלִים עוֹלָיִם בּוֹ בַיָּמֵי הַתּוֹרָה, וְהֵם סְגוּלָתָא. וְכָל גִּלְגָּל עוֹלָה לַעֲשֶׂרָה גִּלְגָּלִים לְמַעְלָה, וְהָאוֹפָנִים וְנִשְׂאוֹ לְעַמְתָּם, וְלִזְמַן שֶׁיִּנְשְׂאוּ הָאוֹפָנִים לְעַמְתָּם מִיָּד "נִשְׂאוֹ נְהוּרֹת הַ". רוֹאִים שֶׁהַזֶּהר מְקַשֵּׁר אֶת הַגִּלְגָּל בְּכַתּוּב זֶה עִם טַעְמֵי תּוֹרָה וְגַלְיָ הֵימָּן, שֶׁהֵם בְּחִינַת הַגִּלְגָּלִים וְהָאוֹפָנִים. וְנִרְאָה דְלַכֵּן הַזֶּהר אוֹמֵר שֶׁיֵּשׁ שְׁלֹשָׁה גִּלְגָּלִים בַּיָּמֵי הַתּוֹרָה, דֶּהֱחוּט מֵרַכֵּב מַג' גִּלְגָּלִים שֶׁהֵם חֶסֶד גְּבוּרָה תְּפָאֶרֶת, כְּדַבְּאֵרְנוּ בְּמֵאמֵר 'חֲשַׁמֶל אוֹת'. וְכֵן "אֲדִירִים מִשְׁבְּרֵי יָם אֲדִיר" בְּגִימְטְרִיא תְּפָאֶרֶת. וְכֵן "מִשְׁבְּרֵי יָם אֲדִיר בְּמָרוֹם" בְּגִימְטְרִיא שְׁבֵת קֹדֶשׁ דֶּהֲשַׁפְּעַת הַחוּטִים בְּאֵה דְרַךְ הַשְּׁבֵת, כְּדַבְּאֵרְנוּ בְּמֵאמֵר שֵׁם. וְכֵן הַפְּתוּב שֶׁמִּזְכִּיר הַזֶּהר "מִשְׁבְּרֵיךְ וְגִלְגָּלֵךְ" בְּגִימְטְרִיא תְּמַר הַמְּסַמֵּל אֶת הַיְסוּד דְקֹדֶשׁ. וְכֵן "כָּל מִשְׁבְּרֵיךְ וְגִלְגָּלֵךְ עָלַי" בְּגִימְטְרִיא קֶשֶׁת הַמְּסַמֵּל אֶת הַיְסוּד.

מְצִינּוּ בַּזֶּהר שֵׁם עַל הַפְּתוּב "יִשְׂאוֹ נְהוּרֹת דְכָיִם" שֶׁהַתְּבִיחָה דְכָיִם הִיא כַּד יָם, וּמְרַמֵּז עַל כ"ד סְפָרֵי הַתּוֹרָה הַנִּשְׂאָבִים מֵיָם הַחֲכָמָה הָעֲלִיּוֹנָה. וְעַל זֶה נֶאֱמַר "וְתַמְלֵא כְדָה וְתַעַל". דְרַבְּקָה שְׂאֵבָה כַּד מֵהַבְּאֵר שֶׁסֹּמֵל אֶת הַכַּד הַנִּמְשָׁךְ מֵיָם הַחֲכָמָה הָעֲלִיּוֹנָה. וְכֵן מוּבָא בְּרוֹקַח' שֶׁיֵּשׁ שְׁמוֹנָה פְעָמִים לְשׁוֹן שְׂאִיבָה בְּפִרְשַׁת אֱלִיעֶזֶר וְרַבְּקָה. וְכֵן הַפְּתוּב (בְּרֵאשִׁית

כד, יז) "הַגְּמִיאֵנִי נָא מֵעַט מֵיָם מִכַּדְךָ", בְּגִימְטְרִיא שְׁמִינִי.

וְכֵן מוּבָא בְּסֵפֶר 'דוֹרְשֵׁי רְשׁוּמוֹת' (ע' קצז) שֶׁהַפְּתוּב (שם יח) "וְתַמְהַר וְתוֹרֵד כְּדָה" מְרַמֵּז עַל שְׂאִיבַת הַתּוֹרָה, דֶּהֱמַלְהָ "וְתַמְהַר" אוֹתִיּוֹת מַתּוֹרָה, וְתוֹרֵד בְּגִימְטְרִיא תּוֹרָה, נִרְאָה לְהוֹסִיף דֶּהֱפְתוּב "וְתַמְהַר וְתוֹרֵד כְּדָה" ס"ת הַדָּר הַמְּסַמֵּל אֶת הָעוֹלָם הַשְּׁמִינִי כְּמוּבָא בַּזֶּהר חֲדָשׁ (חַקַּת סד), דְּעוֹלָם הַשְּׁמִינִי הוּא יָם הַחֲכָמָה הָעֲלִיּוֹנָה שֶׁמִּמֶּנּוּ נִשְׂאָבִים כ"ד סְפָרֵי הַתּוֹרָה. וְכֵן הַלְכָה הַמְּסַמֵּל אֶת חוּטֵי הַתּוֹרָה כְּדַבְּאֵרְנוּ בְּמֵאמֵר 'חֲשַׁמֶל מִטָּה' מְרַמֵּז בְּכַתּוּב (בְּרֵאשִׁית שם מה) "רַבְּקָה יֵצְאֵת וְכְדָה עַל שְׁכָמָה" בְּדִלּוּג שְׁתֵּי אוֹתִיּוֹת. וְכֵן כַּד בְּגִימְטְרִיא חוּט אוֹ חֵיהָ, דְכַד מְסַמֵּל אֶת הַחוּט שֶׁמִּמֶּשֶׁךְ אֶת הַתּוֹרָה מֵיָם הַחֲכָמָה הָעֲלִיּוֹנָה לְהַשְׁפִּיעַ לְמַלְכוּת. וְכֵן מוּבָא בְּאוֹצְרוֹת חֵיִים' לְהַאֲרִיז'ל (שַׁעַר הַמוֹחִין פ"ב) שְׁכָדָה אוֹתִיּוֹת כַּד ה' לְרַמֵּז עַל בְּחִינַת הַכַּד שֶׁמִּשְׁפִּיעַ לַה' הַמְּסַמֵּל אֶת הַמַּלְכוּת. וְכֵן מוּבָא שֵׁם שְׁשֵׁם ע"ב הַמִּשְׁפִּיעַ אֶת הַחֶסֶד לְמַלְכוּת הוּא בְּגִימְטְרִיא ג' פְעָמִים כַּד, לְרַמֵּז שֶׁהוּא גַם מִתְחַלֵּק לַג' הַשְּׁפָעוֹת חֶסֶד שְׁבַחֲסָד, גְּבוּרָה שְׁבַחֲסָד, תְּפָאֶרֶת שְׁבַחֲסָד. וְכֵן מוּבָא שֵׁם שֶׁהַפְּתוּב "וְשִׁמְתִי כְּכַד שְׁמִשְׁתִּיךְ" מְרַמֵּז עַל בְּחִינַת כַּד כַּד הַמִּתְקַשֵּׁר עִם הַשְּׁמֵשׁ הַמְּסַמֵּל אֶת הַיְסוּד. וּבְאֵרְנוּ בְּמֵאמֵר 'חֲשַׁמֶל חֲמָה' שֶׁכַּתּוּב זֶה מְסַמֵּל אֶת הַיְסוּד.

נִרְאָה דְלַכֵּן כַּד מְסַמֵּל אֶת הַיְסוּד דְכַד הוּא בְּבַחֲינַת גְּבִיעַ שֶׁהוּא הַפּוֹס גְּדוֹל שֶׁל יוֹסֵף, שֶׁמִּמֶּנּוּ מוֹזְגִים אֶת הַפּוֹסוֹת, וְכַדְבְּאֵרְנוּ בְּמֵאמֵר 'חֲשַׁמֶל אוֹת' שֶׁהַגְּבִיעַ שֶׁל יוֹסֵף מְסַמֵּל אֶת הַיְסוּד. וְכֵן בְּעִבּוּדַת הַכְּהֻנִּים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ שֶׁמִּשְׁפִּיעִים אֶת הַשְּׁפַע דְרַךְ הַיְסוּד, הֵיוּ כ"ד מִשְׁמְרוֹת כְּהֻנָּה, וְכ"ד מִתְּנוֹת כְּהֻנָּה, וּמְצִינּוּ בְּרֵש"י (בְּרֵאשִׁית כט, לד) שְׁכ"ד מִתְּנוֹת כְּהֻנָּה נִרְמְזוֹת בְּפִסּוּק שְׁנֵאמַר עַל שְׁבֵט לוי "הַפְּעַם יִלְוֶה אִישִׁי אֶלִּי" שֶׁלְוָהוּ בְּמִתְּנוֹת. וְכַתּוּב זֶה מְרַמֵּז עַל זְווג יְסוּד וּמַלְכוּת. וְכֵן מוּבָא בְּסִדּוֹר הַרֵש"ש' לְכוּן בְּבִרְכַת כְּהֻנִּים עַל כ"ד קְשׁוּטֵי כְּלָה, לְהַכִּין אֶת הַמַּלְכוּת לְזְווג שֶׁיְהִי בְּשֵׁם שְׁלוֹם'. וְרוֹאִים קֶשֶׁר בֵּין הַכְּהֻנִּים לְכ"ד קְשׁוּטֵי כְּלָה וְזוּג יְסוּד וּמַלְכוּת. וְכֵן מוּבָא בְּרַבְּנּוּ בְּחֵי (דְּבָרִים יח, ח) שְׁכ"ד מִשְׁמְרוֹת הַכְּהֻנִּים הֵם כְּנֶגֶד כ"ד מִשְׁמְרוֹת הַמַּלְאָכִים לְמַעְלָה, וְרוֹאִים שֶׁיֵּשׁ מִסְפָּר כ"ד בְּמַלְאָכִים. וְכֵן מְצִינּוּ בְּגִמְרָא (תַּעֲנִית כז:) שְׁדוּד הַמְּלַךְ תִּקּוֹן שֶׁיְהִי כ"ד מִשְׁמְרוֹת כְּהֻנָּה, וּמְבָאֵר לְדַבְּרֵינוּ דְדוּד הַמְּלַךְ רָצָה שֶׁהַמַּלְכוּת תִּקְבַּל מִמִּסְפָּר כ"ד. וְכֵן מְצִינּוּ בְּגִמְרָא (בְּכוֹרוֹת ו:) אֵין נִפְשָׁה חוֹזְרֶת עָלֶיהָ עַד עֲשָׂרִים וְאַרְבָּעָה חֲדָשׁ. רוֹאִים שֶׁהַתְּחִלָּה הַשְּׁמֵשׁ הַמְּסַמֵּל אֶת הַמַּלְכוּת הִיא בְּמִסְפָּר כ"ד. וְכֵן הָאוֹת ם' סְתוּמָה שֶׁמְסַמֵּל אֶת הַיְסוּד שְׁבַמַּלְכוּת, הִיא הָאוֹת הַכ"ד בְּאוֹתִיּוֹת א' ב'.

נִרְאָה דִּישׁ כ"ד קְשׁוּטֵי כְּלָה, כְּמוּבָא בְּרַבְּנּוּ בְּחֵי (שְׁמוֹת לא, יח), לְרַמֵּז שֶׁהַכְּלָה הַמְּסַמֵּל אֶת הַמַּלְכוּת מְקַבֵּל מִבְּחִינַת כַּד. וְכֵן מוּבָא בְּשַׁעַר מֵאמְרֵי רַש"י' לְהַאֲרִיז'ל (ע' רכד) שְׁכ"ד קְשׁוּטֵי כְּלָה הִיא מְקַבֵּל מֵהַיְסוּד, דִּישׁ כַּד צְרוּפִים

בשם אֲדֹנָי המסמל את המלכות, כנגד פעמים י"ב תקונים שיש בזקן השיך ליסוד שמשפיע למלכות. וכן מקשר שם את הכ"ד לפתוב שנגמר על המלאכים (ישעי' ג, ו) "וְנִקְרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר", דפעמים זה עולה למנון כ"ד. וכן מובא בספר 'דורשי רשומות' (ע' עט) בשם 'סדור הרוקח' שיש כ"ד אותיות בפתוב המדבר על קשוטי כלה (ישעי' סא, י) "פְּחָתוּ יְכַהֵן פֶּאֶר וְכַפְלָה תַעֲדָה כְּלִיהִ". וכן מובא בספר 'אמונת עתיך' שדויד המסמל את המלכות בגימטריא כ"ד, ודוד נקרא דויד עם יו"ד, בספר דברי הימים שהוא הספר הכ"ד בתנ"ך.

נראה דגם שאיבת המים שמשפה שאב מהבאר, כמו שכתוב (שמות ב, יט) "וְגַם דָּלָה דָּלָה לְנוֹ" סמלה את התורה שמשפה שואב מים החכמה העליונה. דמובא ב'אור החיים' (במדבר כד, ז) "זֶל מִים מִדְּלִיֹּ" פי כל מה שמחדשים בתורה הוא מדליו, ממה שדלה דלה משה, שהכל רמוז בתורה שבכתב, וכן הכתוב "וְגַם דָּלָה דָּלָה" ר"ת דו"ד, שמשפיע את התורה לישראל כדבארנו במאמר 'השלחן פה', וכן "וְגַם דָּלָה דָּלָה לְנוֹ" בגימטריא רבי המסמל את התפארת שמשפיע את התורה לישראל. וכן הכתוב (דברים לג, כו) "וְרִכַּב שָׁמַיִם בְּעֶזְרְךָ" בגימטריא תורה דהקדוש ברוך הוא כפיכול רוכב על השמים המסמלים את מדת התפארת להשפיע את התורה לישראל מים החכמה העליונה.

ועוד רואים מהזהר דלעיל שנקוד סגול הוא בבחינת ג' גלגלים. וכן מובא בכתבי ר"א אבולעפניא (חיי העולם הבא) שסגול בגימטריא ג' פעמים גל. וכן מובא בספר 'שערי צדק' (השער התשיעי) שג' נקודות הסגול הן כנגד ג' קוין חסד גבורה תפארת, והסגול הוא בגן השורק. ובארנו במאמר 'חשמל עוף' שנקוד השורק שישנו רק באות ו', מסמל את היסוד. וכן סגול בגימטריא נימא המסמלת את היסוד כפי שהבאנו במאמר 'חשמל צדיק' מהזהר (תיקונים לח). וכן ג'ל במלוי גימ'ל למ"ד בגימטריא זקן. דכשם שהזקן שיך ליסוד, והוא חלק מהחוט המתחבר לשמיני, כדבארנו במאמר 'חשמל ציצית', כך הגל הוא החוט המתחבר לשמיני.

מצינו בגמרא (ב"ב נב.) שדבר שעושה פרות נקרא סגלה. והגמרא שואלת מאי סגלה רב חסדא אמר ספר תורה, רבה בר רב הונא אמר דיקלא דאכל מינה תמרי. נראה דלכן הגמרא קוראת לדבר שעושה פרות בשם סגלה, דסגלה היא מלשון סגול המסמל את היסוד שהוא דבר שעושה פרות. ולכן הגמרא נוקטת ציור של ספר תורה או דקל, דספר תורה הוא בחינת יסוד שעושה פרות רוחניים, כמובא ב'פרי עץ חיים' להאריז"ל (ספר תורה ע' שב), והדקל מסמל את היסוד שעושה פרות גשמיים, כדבארנו במאמר 'חשמל לולב'. וכן מצינו בירושלמי (פאה לג.) שסגלה זה אשכול. ובארנו במאמר 'חשמל דם', שאשכול מסמל את העטרה שביסוד הפוללת בתוכה את כל החוטים. וכן סגלה כוללת בתוכה את כל הג' חוטים.

כתוב (שמות יט, ה) "וְעַתָּה אִם שָׁמוֹעַ תִּשְׁמְעוּ בְּקוֹלִי וְשִׁמְרַתֶּם אֶת בְּרִיתִי וְהֵייתֶם לִי סִגְלָה מִכָּל הָעַמִּים". ומבאר רש"י "סגלה", אוצר חביב כמו "וסגלת מלכים", כל יקר ואבנים טובות שהמלכים גונזים אותם רואים שסגלה מסמלת את בני ישראל שהם בבחינת אבנים טובות ומבאר לדברינו דלכל יהודי יש חוט של קדשה בבחינת סגלה, שהוא בבחינת אבן טובה. כפי שנביא מהזהר חדש (יתרו מו.) שאבנים טובות מרמזות על החשמל. וכן נראה שיש פאן רמז "ושמרתם את בריתי והייתם לי סגלה מכל העמים כי לי כל הארץ", שבזכות שמירת הברית זוכים להתחבר לחשמל שהוא בבחינת סגלה, דברית מילה ושמירת הברית מקשרים את האדם לחשמל, כדבארנו במאמר 'חשמל מילה'. וכן "והייתם לי סגלה מכל העמים כי" ס"ת מיל"ה בג' אפנים.

הוספות למאמר קץ הגאולה משנת תשע"ב עד שנת תשע"ה.
ניתן לקבל את המאמר המלא בבקשה לכתובת המייל דלקמן.

הבהרות נחוצות לשאלת רבים.

מאחר והקץ שכתבנו מבוסס על תאריכים שנכתבו מפורש בזהר בכמה מקומות. חשוב להבהיר שתשע"ב של הזהר היא תשע"ג שלנו. כיון שהזהר הוא מדרש חז"ל, וחז"ל לא מנו את השבוע של בריאת העולם כשנה שלמה, כמו שהתחילו למנות לפני כאלף שנים לפי שיטת בעל המאור. וכן כל הרמזים שהבאנו על שנת תשע"ב תקפים לפי חז"ל גם לגבי שנת תשע"ג.

ועוד חשוב להבהיר שבזהר כתוב שבסוף תשע"ב [שהיא תשע"ג שלנו] יסתיימו ה'72 שנים של חבלי משיח ולידת משיח, ואחר כך יחל השלב הבא שהוא מלחמת גוג ומגוג, שתהיה בשנת תשע"ג שהיא תשע"ד שלנו. והזהר לא ציין מתי בתשע"ג [תשע"ד] תהיה המלחמה, בתחילת השנה, או באמצע, או בסוף, ואף שיש ראיות מחז"ל במקומות אחרים שהמלחמה תהיה בסוכות, בזהר על תשע"ג [תשע"ד] לא מוזכר תאריך מדוייק. ויתכן שהמלחמה תתחיל בסוף תשע"ג [תשע"ד] והגמר יהיה בסוכות שלאחר מכן. כמו כן הבאנו מהאריז"ל שכתב מפורש על תשע"ה שתהיה סוף הבירור, והארכנו במאמר. כל אלו הם תאריכים של גאולת בעיתה שהוא הזמן האחרון שמשיח חייב לבא. ואם יזכו יבא מיד.

מצינו בזהר שבמלחמת גוג ומגוג יבא עם מסוף העולם להלחם נגד אדום. ונביא את לשונו: (וארא לב) באותו זמן יתעורר עם אחד מסוף העולם על רומי הרשעה, ויערך בה קרב שלשה חדשים, ויתפנסו שם עמים, ויפלו בידיהם, עד שיתפנסו כל בני אדום עליה מסופי כל העולם, ואז יתעורר עליהם הקדוש ברוך הוא. זהו שכתוב "כי זבח לה' בבצרה וגו'". אחר זה מה כתוב, "לא אחז בכנפות הארץ וגו'". וכלה את בני ישמעאל ממנה, וישבר כל החילות כחות שלמעלה, ולא ישאר כח למעלה על העם של העולם, אלא כח ישראל לבדו, זהו שכתוב "ה' צלך על יד ימינך". ושמעתי בשם המקביל הרב נחמני זצ"ל שהעם מסוף העולם שיבא להלחם באדום הוא צפון קוריאה ר"ת ק"ץ. וכן צפון קוריאה בגימטריא קץ משיח. וכן סיאול מרמזת על השאול. ורואים במפה שצפון קוריאה נמצאת בקצה המזרחי ביותר ביבשת אסיה, שהוא הקצה הרחוק ביותר ביבשת אסיה מארץ ישראל. וכינון שמארץ ישראל מתחיל השפע של העולם, הנקדה של צפון קוריאה שהיא הרחוקה ביותר ביבשת, ראוי להקרא סוף העולם. וכן מובא בספרי ההלכה שבקוריאה עובר קו התאריך, וקוריאה, קורעת את העולם בקו התאריך. ומבאר לדברינו ששם סוף העולם, ושם תתחיל מלחמת גוג ומגוג שתקרא את העולם, ותביא סוף לעולם החשוך של הגלות. וכן שלחו לי שיחה מאת האדמו"ר מחב"ד זצ"ל בענין האטום. (שיחת י' שבט תשמ"ה) בו הוא מעלה חששות שהאטום יפול לידיים של גער צעיר בלתי שפוי כלשונו, שיוכל בלחיצת כפתור לעשות שנוי לרעה ח"ו בכל העולם. וכן צפון קוריאה של היום, נוסדה וקבלה עצמאות באותה שנה שבה קמה מדינת ישראל, ב-1948. ודגלה דומה לדגל מדינת ישראל. וכפי שבארנו שמדינת ישראל היא הכנה לגאולה, יתכן שגם מדינת צפון קוריאה היא הכנה לגאולה. והוסיף הרה"ג ר' ציון דוד סיבוני שליט"א שצפון קוריאה עם המלים והפולל בגימטריא ישראל.

מוֹבָא בַּמְלַבִּי"ם (ישעי' נט, יט) **בַּמְזָרְח שְׁשֵׁם גְלוּ עֲשֶׂרֶת הַשְּׁבֻטִים כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב "מִמְזָרְח אָבִיא זֶרְעֶךָ וּמִמְעַרְב אֶקְבָּצֶךָ", שֵׁם יִתְגַּלּוּ הַנְּסִים וְהַמּוֹפְתִים תַּחֲלָה, כִּי הַגּוֹאֵל יִתְגַּלֶּה בַּמְזָרְח, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב "מִי הֵעִיר מִמְזָרְח צֶדֶק יִקְרָאֵהוּ לְרַגְלוֹ", עַד כִּי בַּמְזָרְח יֵרָאוּ אֶת כְּבוֹד ה' וּנְפִלְאוֹתָיו, וּבִמְעַרְב שְׁשֵׁם בְּנֵי הַגּוֹלָה מְנַפְצִים שֶׁהֵם יְהוּדָה וּבְנֵימִין שֵׁם רַק יִשְׁמְעוּ אֶת הַנְּסִים מִרְחוֹק וְיֵרָאוּ אֶת שֵׁם ה' הַבָּא מִמְּרָחֵק, "כִּי יְבוֹא" בְּעֵת יְבֵא הַצָּר כְּנֶהֱרָ שׁוֹטֵף, וְהוּא מַחְנֶה גּוֹג וּמִגּוֹג, וְרוּחַ ה' נוֹסְסָה וּמִתְנַשֵּׂאָה בְּנֶהֱרָ הַזֶּה לְהַרִים שְׁאוֹן גְּלוּ, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב "וְשִׁבְבַתִּיךָ וְשִׁשְׂאֲתִיךָ וְהַעֲלִיתִיךָ מִיִּרְכַּתִּי צֶפּוֹן". צֶפּוֹן קוֹרֵיָאָה שְׁנִמְצָאת בַּמְזָרְח הָעוֹלָם, מְרַמְזֵת בַּפְּסוּקִים שֶׁל הַתְּעוֹרְרוֹת הַגְּאֻלָּה. (ישעי' מא, ב) "מִי הֵעִיר מִמְזָרְח צֶדֶק יִקְרָאֵהוּ לְרַגְלוֹ יִתֵּן לִפְנֵי גוֹיִם וּמַלְכִים יִרְדֹּ". "יִקְרָאֵהוּ" אוֹתִיּוֹת קוֹרֵיָאָה. "צֶדֶק" ר"ת צֶפּוֹן דְרוֹם קוֹרֵיָאָה. וְכֵן הִמְשֵׁךְ הַכְּתוּב "כִּי יֵרָאוּ אֵימִים וְיֵרָאוּ קִצּוֹת הָאָרֶץ יִחְרְדוּ" ר"ת קוֹרֵיָאָה. וְכִידּוּעַ שְׁמָקוֹם זֶה נִקְרָא חֲצִי הָאֵי. וּמִצִּינּוּ בַּמִּדְרָשׁ שֶׁהַמְזָרְח הַזֶּה הוּא גַם צֶפּוֹן, הַמְרַמֵּז עַל צֶפּוֹן קוֹרֵיָאָה, שְׁנִמְצָאת בַּצֶּפּוֹן מְזָרְח אֲסִיָּה, וְהוּא הַמָּקוֹם אֲלֵיו גְלוּ עֲשֶׂרֶת הַשְּׁבֻטִים. וְנִבְיָא אֶת לְשׁוֹנוֹ: (מִדְרַשׁ זוֹטָא שֶׁה"ש ב) "מִי הֵעִיר מִמְזָרְח צֶדֶק יִקְרָאֵהוּ לְרַגְלוֹ". וְלָמָּה הוּא בָּא מִמְזָרְח אֲלָא מֵהֵיכָן שְׁהִיּוֹם עוֹלָה זֶה מְשִׁיחַ מִבְּנֵי בְּנֵי שֶׁל דָּוִד, שֶׁהוּא מְשׁוּל כַּחמָּה שְׁנֶאֱמַר "וְכִסְאוֹ כְּשֶׁמֶשׁ נִגְדִי". וְכַמָּה שְׁאֵמַר עָלָיו הַכְּתוּב שֶׁהוּא נֶעוֹר כְּשֶׁהוּא בָּאֵלוּ יֵשׁוּ, אֵף הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בֵּינָן שֶׁהִגִּיעַ הַקֵּץ אֲמַר הַכְּתוּב "הַעֲוִרֹתִי מִצֶּפּוֹן וַיֵּאת מִמְזָרְח שְׁמֵשׁ יִקְרָא בְּשֵׁמִי". וְלָמָּה הוּא בָּא מִן הַצֶּפּוֹן אֲלָא שְׁגָלוּ יִשְׂרָאֵל לַצֶּפּוֹן כְּבִכּוֹל גְּלָה עִמָּהֶם הַכְּבוֹד לַצֶּפּוֹן בְּשִׁבִיל כֵּן נֶאֱמַר "הַעֲוִרֹתִי מִצֶּפּוֹן". וְכֵן מוֹבָא בַּפְּרָקִי דְרַבִּי אֱלִיעֶזֶר' (יז) שֶׁקְבוּץ הַגְּלוּיִת יִתְחִיל מִעֲשֶׂרֶת הַשְּׁבֻטִים, וְאַחֵר כֵּן ה' יִקְבֹּץ אֶת נְדָחֵי יְהוּדָה. וְנִבְיָא אֶת לְשׁוֹנוֹ: כְּשֶׁעֲתִיד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לִקְבֹּץ אֶת יִשְׂרָאֵל מֵאַרְבַּע פְּנוֹת הָעוֹלָם רֵאשׁוֹן הוּא מִקְבֹּץ חֲצִי שְׁבֻט מְנַשֶּׁה, שְׁנֶאֱמַר "לִי גִלְעָד וְלִי מְנַשֶּׁה", וְאַחֵר כֵּן אֶפְרַיִם שְׁנֶאֱמַר "אֶפְרַיִם מְעוֹז רֵאשִׁי", וְאַחֵר כֵּן יְהוּדָה שְׁנֶאֱמַר "יְהוּדָה מְחֻקְקִי". וְכֵן רּוֹאִים בְּהִמְשַׁךְ הַפְּסוּקִים בִּישְׁעֵי פְּרָק מ"א שֶׁכָּל זֶה יְבֵא כְּנֻקְמָה עַל צִרַת הָעֲנִיִּים וְהָאֲבִיוֹנִים מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל. "הָעֲנִיִּים וְהָאֲבִיוֹנִים מִבְּקָשִׁים מִים וְאִין לְשׁוֹנִם בְּצִמָּא נִשְׁתַּה אֲנִי ה' אֲעֲנֶם אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לֹא אֲעֲזֹבֶם". וְגַם לְפִי הַמְּפָרְשִׁים שֶׁמְבַאֲרִים אֶת הַפְּסוּקִים עַל מַלְחַמַת אַבְרָהָם בַּמְּלָכִים לְהַצִּיל אֶת לוֹט, בְּאַרְנוֹ שֶׁתְּכַלִּית הַמַּלְחָמָה הֵיטָה כְּדִי לְהַצִּיל אֶת לוֹט שִׁיּוֹלִיד אֶת שְׂרָשׁ דָּוִד הַמֶּלֶךְ. וְהַפְּסוּקִים מְרַמְזִים עַל לְדַת דָּוִד, שֶׁהִיא לְדַת מְשִׁיחַ. וְכֵן קוֹרֵיָאָה ר"ת הַכְּתוּב (מִלֵּאכִי ג, יט) "כִּי הִנֵּה הַיּוֹם בָּא בְּעַר כְּתַנּוּר וְהָיוּ כָּל יְדִים וְכָל עֲשֵׂה רִשְׁעָה קֵשׁ וְלֹהֵט אֶתְּם הַיּוֹם הַבֹּא". וְהוֹסִיף הַרְה"ג ר' צִיּוֹן דָּוִד סִיבּוּנִי שְׁלִיט"א שֶׁהֶעֱנִין כְּתוּב גַּם בְּזִכְרֵיהָ (ח, ז), "כֹּה אָמַר ה' צְבָאוֹת הַנְּנִי מוֹשִׁיעַ אֶת עַמִּי מֵאֶרֶץ מִזְרַח וּמֵאֶרֶץ מְבּוֹא הַשֶּׁמֶשׁ". וּמִבְּאֵר הַמְּלַבִּי"ם "כֹּה אָמַר ה' צְבָאוֹת הַנְּנִי מוֹשִׁיעַ אֶת עַמִּי מֵאֶרֶץ מִזְרַח" הֵם עֲשֶׂרֶת הַשְּׁבֻטִים שְׁגָלוּ לְמִזְרַח. וְכֵן "מְבּוֹא הַשֶּׁמֶשׁ" מְרַמֵּז עַל אֶרְצוֹת אֵלוּ שְׁנִקְרָאוֹת 'אֶרְצוֹת הַשֶּׁמֶשׁ הָעוֹלָה'. וְכֵן מוֹבָא בַּרְשִׁי' (ישעי' יח, א) "הוּי אֶרֶץ צִלְצֵל כְּנַפְיִם" לְפִי שֶׁהוּן שְׁרוּיִן בַּמְזָרְח וְהָאֶרֶץ חֲמָה הָעוֹפּוֹת נֶאֱסָפִים שֵׁם וְהִיא מְצַלְצֵלַת בְּכַנְפֵי עוֹפּוֹת, וְנִבְוָאָה זֹו עַל אוּכְלוּסִי גּוֹג וּמִגּוֹג. וְכֵן מוֹבָא בַּרְשִׁי' שֶׁה' נִפְרַע מֵהַרְשָׁעִים עַל יְדֵי רוּחַ מְזָרְחִית. וְנִבְיָא אֶת דְּבָרָיו: (שְׁמוֹת יד, כא) בְּרוּחַ קְדִים שֶׁהִיא עֲזָה שְׁבֵרוּחוֹת הִיא הָרוּחַ שֶׁהַקְּב"ה נִפְרַע בָּהּ מִן הַרְשָׁעִים שְׁנֶאֱמַר "בְּרוּחַ קְדִים אֶפְיָצֶם". "יְבוֹא קְדִים רוּחַ ה'". "רוּחַ הַקְּדִים שְׁבַרְךָ בְּלֵב יַמִּים". "הִנֵּה בְּרוּחוֹ הַקֶּשֶׁה בְּיוֹם קְדִים". וְכֵן רּוֹאִים בְּזִמְרוֹת שְׁבַת קֶשֶׁר בֵּין רוּחַ הַקְּדִים לְנֻקְמָה בְּאֵדוֹם בְּזִמּוֹן הַגְּאֻלָּה בְּבֵאוּ מֵאֵדוֹם חֲמוּץ בְּגָדִים. זָבַח לוֹ בְּבִצְרָה וְטָבַח לוֹ בְּבוּגָדִים. וַיְזוּ נֶצְחָם מִלְּבוּשָׁיו לְהֵאֲדִים. בְּכַחוֹ הַגְּדוֹל יִבְצוֹר רוּחַ נְגִידִים. הִנֵּה בְּרוּחוֹ הַקֶּשֶׁה בְּיוֹם קְדִים. וְכֵן מִצִּינּוּ בְּזֶהֱרָ (בִּלְק קצט). שֶׁה' יְדוּן אֶת הַרְשָׁעִים לְעֵתִיד לְבֵא בְּמִדַּת הַצֶּדֶק. כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב עַל הַמְּשִׁיחַ "צֶדֶק אֲזוֹר מִתְּנִי". וְצֶדֶק מְרַמֵּז בַּפְּסוּקִים שֶׁהִבֵּאנוּ "מִי הֵעִיר מִמְזָרְח צֶדֶק יִקְרָאֵהוּ לְרַגְלוֹ".**

כתוב (תהילים קב, ז) **"הייתי ככוס חרבות שקדתי ואהיה כצפור בודד על גג"**. כתוב זה מדבר על השכינה שנמצאת בגלות עם ישראל. וכן מובא בספר 'אלפי ישראל' (ח"ב ע' תקע) שעוף זה ששמו כוס, צורתו כצורת כוס וטבעו לצעק בלילה והוא מכסה מבני אדם. וענינים אלו מרמזים על השכינתא בגלותא בבחינת כוס, והיא מכסה מבני אדם, וצועקת בלילה על בני ישראל שנמצאים בגלות. ומצינו בתרגום אונקלוס (ויקרא יא, יז) שמתרגם על עוף הכוס **קריא**, וקריא מרמז על קריאה וצעה.

והוסיף הרה"ג רבי אליעזר שלמה זוננשיין שליט"א **שקוריאה** בגימטריא **כבש**, לרמז על הכבש של קרבן תמיד, שמקריבים אחד בבקר ואחד בין הערבים, לכן יש שתי קוריאות, אחת דרום קוריאה כנגד הכבש שמקריבים בבקר שהוא בחינת חסד הנרמז בצד דרום. ואחת צפון קוריאה כנגד הכבש שמקריבים בין הערבים שהוא בחינת דין הנרמז בצד צפון. ולכן הקץ תלוי בצפון קוריאה, שהיא כנגד הכבש של הערב זמן הגאולה. וכפי שרואים בדניאל שפנדך את זמן הקץ עם קרבן התמיד. (דניאל ח, יג) **"עד מתי החזון התמיד והפשע שמים תת וקדש וצבא מרמס: ויאמר אלי עד ערב בקר אלפים ושלוש מאות ונצדק קדש"**. (יב, יא) **"ומעת הוסר התמיד ולתת שקוץ שמים ימים אלוף מאתים ותשעים: אשרי המחפה ויגיע לימים אלוף שלש מאות שלשים וחמשה: ואתה לך לקץ ותנוח ותעמד לגרלך לקץ הימין"**. וכן הבאנו את הפסוק שמזכיר הזכר על הגאולה **"אוי לנו כי פנה היום כי ינטו צללי ערב"**, שממנו לומד הירושלמי את זמן תפלת מנחה שהיא כנגד קרבן תמיד של בין הערבים. וכן לשון המשנה על קרבן תמיד של בין הערבים, (יומא ז, א) **עם תמיד של בין הערבים ר"ת ה' אלפים תשע"ב**. וכן הבאנו מהרה"ג ר' אהרון ליברמן שליט"א ששנת **תשע"ה** מרמזת ד' פעמים בפרשת התמיד. **"את הכבש אחד תעשה"**.

כתוב (בראשית מד, לד) **"כי אין אעלה אל אבי והנער איננו אתי פן אראה ברע אשר ימצא את אבי"**. נראה דיש כאן רמז שיהודה אומר ליוסף **"פן אראה ברע"**, אותיות **ערב**, שעד הערב הנער בנימין המסמל את בית המקדש **"איננו אתי"** ובמצב זה **"אין אעלה אל אבי"**, להתקשר אל אבי שבשמים. וכן יש רמז בכתוב (שמות לב, כב) **"ויאמר אהרן אל יחר אף אדני אתה ידעת את העם כי ברע הוא"**. אותיות **ערב**, שעד זמן הערב, תהיה שליטת הרע בעולם. וכן **ערב** אותיות **בער**, כמו שכתוב (תהילים עג, כב) **"ואני בער ולא אדע בהמות הייתי עמד"**. וכן **ערב** אותיות **רעב**, הנרמזים בפסוק של הגאולה (עמוס ח, יא) **"הנה ימים באים נאם אדני ה' והשלחתי רעב בארץ לא רעב ללחם ולא צמא למים כי אם לשמע את דברי ה'"**.

ועוד חשבון כתב לי חכם אחד שליט"א ששאול ודוד מלכו יחד 43 שנים; שאול מלך 3 שנים ואחר כך נהרג. ואז מלך דוד בחברון שבע שנים, והיתה חפיפה בין זרעו של שאול לדוד. ואחר כך מלך דוד לבדו בירושלים 33 שנים. ואם נתיחס לשנים מתש"ח עד סוף האלף שהן 292 שנה שמיעדות לשני המשיחים, שהם כנגד התקופה של ה'43 שנה ששאול ודוד מלכו, ונחלק את ה'292 ל'43, יוצא שבתשע"ה צריכה להתחיל מלכות דוד שמקבילה ל'33 שנים שמלך לבד. וכן מלחמת ששת הימים בתשכ"ז מקבילה לפי חשבון זה לזמן שדוד התחיל למלך בחברון, כי שאול נהרג אחרי קצת פחות משלוש שנים אחרי שהומלך. ובתשכ"ז התחילה להתנוצץ הארת דוד כששוב התאפשר להתפלל במערת המכפלה בחברון, ובכפתל המערבי, דמקומות אלו שיכים למלכות בית דוד. וכן שנת תשכ"ח מזכרת בספר 'נחל קדומים' לחיד"א בשם האריז"ל כזמן פקידה. עין בהסקמת רבי יוסף סלנט זצ"ל לספר 'מדרש שלמה', שהרה"ג ר' שלמה ריבלין זצ"ל הכריז לפניו 'כל נדר' של שנת תש"ח בבית הכנסת, ששנה זו תהיה פקידה גדולה בתהליכי הגאולה לפי הגר"א, ויהיה מעבר קשה מאד, שבסופו יהיה נצחון גדול לישראל. וכן מובא שם שהרב ריבלין זצ"ל אמר בשם הגר"א עוד הרבה לפני קום המדינה, שה' באיר הוא תאריך שקשור למשיח בן יוסף. וכ"ז באיר [הזמן של מלחמת ששת הימים] הוא תאריך שקשור למשיח בן דוד. וכן

מתשעה עד סוף האלף ישארו 224 שנים כמנין דר"ך שנאמר על משיח בן דוד "דר"ך כוכב מעקב". והוסיף הרה"ג ר' יהודה וינגוט שליט"א שכ"ח באייר הוא יום פטירת שמואל הנביא, שהמליך גם את שאול וגם את דוד. לכן ביום זה התחילה להתנוצץ הארת דוד. ועקר ההתנוצצות התחילה בירושלים שהיא בסוד נצח, כמובא בגמרא (ברכות נח) "והנצח" זו ירושלים. "וההוד" זו בנין בית המקדש. כי שמואל תקן את הנצח כמובא בזהר (בראשית כא): על הפסוק ששמואל אמר "וגם נצח ישראל לא ישקר ולא ינחם כי לא אדם הוא להנחם".

כתוב (בראשית לה, כא) "ויסע ישראל ויט אהלה מהלאה למגדל עדר: ויהי בשכ"ן ישראל בארץ ההוא ויילך ראובן וישכב את בלהה פילגש אביר". ומתרגם יונתן בן עוזיאל ופרס למשכנה מן להלא למגדלא דעדר אתרא דמתמן עתיד דאתגלי מלכא משיחא בסוף יומיא. היינו שהמקום מגדל עדר הוא מקום התגלות המשיח, ושם תתחיל הגאולה. ומבאר הפרוש יונתן שם, שיונתן בן עוזיאל למד זאת מהפסוק במיכה (ה, ח) "ואתה מגדל עדר עפל בת ציון עדין תאתה ובאה הממשלה הראשנה ממלכת לבת ירושלים". ומבאר המלבי"ם "ואתה מגדל עדר" מסב פניו אל הר ציון הנזכר, ואמר אליו, אתה הר ציון, שאתה מגדל של העדר הלז שהוא עדר הצאן הצולעה והנדחה, תחלה תהיה כמגדל של צאן, ואחר כך תהיה עפל שהוא מבצר חזק, ומפרש שזה יהיה בשלש מדרגות, תחלה בת ציון "עדין תאתה", שהגליות יתחילו להתקבץ. ואחר כך "ובאה הממשלה הראשנה", תבא ממשלה קטנה, שיהיה להם קצת ממשלה והנהגה, כמו שהיו לישראל בימים הראשונים לפני מלך מלך לבני ישראל, שהיה להם שופטים מנהיגים אותם. ואחר כך תבא "ממלכת לבת ירושלים", יהיה להם מלכות קבוע ששהוא מלכות בית דוד, שאחר כך ימלך המלך המשיח בממלכה קבועה. רואים שהמקום מגדל עדר הוא השרש של המלכות דקלפה שהתחילה בארץ ישראל, שהיא השלב שקודם מלכות בית דוד. וכן מגדל עדר עם האותיות בגימטריא משיח. ששם מתחיל התהליך כדברי התרגום יונתן. וחשוב להוסיף שאם היינו זוכים, יכול היה התהליך הזה להיות גם אורות ולא רק פלים כדלעיל, והיה לזה שם אתחלתא דגאולה כפי שהיה צריך להיות, אלא שלא זכינו וקבלנו רק את הפלים. וכן שמעתי בשם הרה"ג ר' יצחק גנזבורג שליט"א ש"עפל" ר"ת עז פנים לגיהנם. ומבאר לדברינו שקדם ביאת המשיח יש חוצפה ועזות פנים. וכן מובא ברבנו בחיי (בראשית לה, כא) שבמגדל עדר נולד בנימין שבית המקדש בחלקו. ויוצא לפי זה שמגדל עדר הוא גם השרש של קלפת בנימין שהיא הקלפה הצינונית כדלעיל. וכן האזור הזה של גוש עציון היה המקום שנפל בידי הירדנים בה' באיר תש"ח, והיו שם הרבה הרוגים ומשבר גדול. וכן על יד מגדל עדר נקברה רחל המבכה על הגאולה. [עציון מרמז על ציון השם של ספירת המלכות בסוד רחל]. וכן מובא בספר 'אגרא דכלה'. "ויסע ישראל ויט אהלה מהלאה למגדל עדר". יש לרמז בכאן ענין היחוד השלם, "ויסע ישראל", בחינת זעיר אנפין, ויט אהל"ה מהלאה, רוצה לומר שהיה מקודם אהלו רק עם בחינת לאה, "למגדל עדר" שמתגדל בבחינת פרצופים שלמים כל בחינת עדר, דהיינו רחל לאה בגימטריא עדר.

והוסיף הרה"ג ר' אברהם מרדכי ספרין שליט"א שגזרת גיוס בני הישיבות נרמזת בפסוק (במדבר כה) "כי צררים הם לכם בנכליהם אשר נכלו לכם על דבר פעור ועל דבר כזבי". ר"ת צה"ל, 'בנכליהם' היינו שחושבים לפגם לנו את האמונה שהוא פגם פעור, 'ועל דבר כזבי' שהוא גלוי עריות רח"ל, שכל מטרתם לטמא את הקדשה והטהרה של כלל ישראל. וכן מובא במלבי"ם (תהלים פט, נב) "חרפו עקבות משיחך", רוצה לומר יש לי נחמה במה שידעתי שמה שחרפו, הוא "עקבות משיחך", שעל ידי החרוף יבאו עקבות המשיח, ובעת שיכבו חרופיהם הוא האות שיבאו עקבות המלך המשיח. וכן מצינו בזהר (נשא קכה): כמו שאמר להם בתחתית ההר, אם תקבלו תורת מוטב,

ואם לאו שם תהא קבורתכם. כן יהיה ביציאת גאולה אחרונה, אם תקבלו עליכם תלמידי חכמים ביציאת הגלות, פאדם שרוכב על סוס ועבד שמשמשו מוטב. ואם לא, שם תהא קבורתכם בגלות. והוסיף הרה"ג ר' יוסף סופר שליט"א שהאותיות הבאות אחרי אחר צה"ל, הן הפסוק "וקם שב"ט". לרמז שאחרי גזרת הגיוס לצה"ל יקום הפסוק של ביאת המשיח "וקם שבט מישראל". והוסיף הרמ"ז שליט"א שהשתלשל בגשמיות שהבנין הראשי של משרד החנוך בירושלים נקרא 'בנין לב רם' כמנין ער"ב, לרמז שמקום זה יתקיים עד זמן הקץ של הערב. והמקום הזה שמונע מיותר ממליון ילדים יהודים חנוך של תורה, שאינם יודעים מה זה שמע ישראל וכו', ומנסה גם לקלקל את החנוך החרדי הטהור, הוא בסוד 'לב רם' של גאולה, כמו שכתוב (דברים ח, ט) "ורם לבבך ושכחת את ה' אלהיך". לכן כשהוא מרגיש שהסוף שלו מתקרב, הוא מנסה להחדיר את הלצה המרמזת על לב, לחנוך החרדי. וכן רם בגימטריא עמלק שמסמל את קלפת הגאולה בסוד 'לב רם'.

והוסיף הרמ"ז שליט"א שיעקב רצה להכניע את בחינת הנשר של אדם, לכן הוא שלח מנחה לעשו כמנין נש"ר, לפי החשבון שגמלים מניקות ובניהם היו יחד שלשים, (עיין ברש"י בראשית לב, טז). וכן שנת תשע"ב מרמזת בנצחון יעקב על עשו, (בראשית כה, כו) "ויזדו אחזת בעקב עשו ויקרא שמו יעקב". וכן "אחזת בעקב עשו" הן אותן אותיות של המלים אחז תשע"ב עקבו. וכן שנת תשע"ב מרמזת ב' פעמים בכתוב (עובדיה א, יח) "והיה בית יעקב אש ובית יוסף להבה ובית עשו לקש ודלקו בהם ואכלום ולא יהיה שריד לבית עשו כי ה' דבר". והיה בית יעקב אש ובית. והוסיף הרה"ג ר' שלמה ברייער שליט"א, שהכתוב "והיה בית יעקב אש ובית יוסף להבה ובית עשו לקש". בגימטריא תשע"ג. וכן מובא בספר 'פרי חיים' ש"לק"ש", ר"ת הכתוב (איוב כח, ג) "קץ שם לחשך". והוסיף הרה"ג ר' ש. רייסקין שליט"א שישנה עיר במדינת ויסקונסין בארה"ב ושמה אשק"ש. לרמז על "והיה בית יעקב אש ובית עשו לקש".

הושלמה בס"ד סדרת שיעורי וידאו במאמר הגאולה בתשע"ב 26 שיעורים ניתן להוריד בארכיון דלקמן.
הופיע מאמר הגאולה המלא והמעודכן מעומד מחדש בשנת תשע"ג, ניתן לקבל בבקשה למייל.

יצאו לאור לאברכי כולל בלבד שיעורי וידאו המראים את סדור הרש"ש על המסך ומסבירים את הכוונות של כל מעגל השנה. פרטים בטל 026537343

חדש: סדרת שיעורי וידאו חדשה בספר סוד החשמל מהתחלה עם הוספות חדשות. ניתן להוריד בארכיון ולעקוב מידי פעם על הוספת שיעורים חדשים.

הוקם בס"ד ארכיון לעלונים ומאמרים שפורסמו. כולל מאות שיעורי אודיו בספר סוד החשמל ובספר הזהר שעדין לא פורסמו. כמו כן ניתן להוריד אוסף מאמרים בענין הגאולה בתשע"ב ועוד.

קישור לארכיון:

<https://docs.google.com/folder/d/0B5g5K6Iej11iT3Z0M2NOVnJZX3c/edit>

נודה מאד לכל מי שישלח הוספות על מאמר זה לזיכוי הרבים

ניתן להזמין את המהדורה החדשה של ספר 'סוד החשמל' [5 כרכים] במחיר 80 ₪ בלבד בטל: 0573109982.

או במייל fish@neto.net.il ניתן לקבל את העלון בקובץ וורד לשלוח בקשה למייל.

דרושים מפיצים להפצת חוברות ודיסקים של הוצאת הזוהר 'מתוק מדבש' לזיכוי הרבים
החומר ישלח עד הבית ללא תשלום. לפנות לאליהו 0544375705